

Wiatrak koźlak z XIX w. w Zawadówce. Fot. M. Zieliński

Poleski Park Krajobrazowy położony jest na obszarze, gdzie stykały się ze sobą tradycje i kultura różnych narodów i religii. Tereny te były miejscem wielu bitew i walk. W tutejszych lasach ukrywali się zarówno powstańcy styczniowi jak i partyzanci w czasie II wojny światowej.

Cmentarz żołnierzy KOP w Łowiszowie. Fot. M. Zieliński

Kościół w Wytczynie. Fot. M. Zieliński

Jedną z pamiątek z tego okresu jest pomnik i cmentarz poległych żołnierzy Korpusu Ochrony Pogranicza, którzy 1 października 1939 roku brali udział w bitwie z Armią Czerwoną.

Zwiedzanie Poleskiego Parku Krajobrazowego warto połączyć ze zwiedzaniem Poleskiego Parku Narodowego. Sieć szlaków pieszych i rowerowych pozwala sprawnie poruszać się pomiędzy sąsiadującymi terenami chronionymi. Jezioro Wytczyckie, leżące na terenie Parku Krajobrazowego, jest szczególnie popularne wśród wędkarzy.

Zespół Lubelskich Parków Krajobrazowych

tel. 81 440 80 50

sekretariat.zlpk@lubelskie.pl

www.parki.lubelskie.pl

Ośrodek Zamiejscowy w Chełmie

chelm.zlpk@lubelskie.pl

tel. 82 562 75 76

Parki Krajobrazowe będące pod zarządem

Ośrodka Zamiejscowego w Chełmie :

1. Chełmski Park Krajobrazowy
2. Sobiborski Park Krajobrazowy
3. Poleski Park Krajobrazowy
4. Strzelecki Park Krajobrazowy

Publikacja dofinansowana
ze środków Wojewódzkiego
Funduszu Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej
w Lublinie

Wydawca: TAWA (www.tawa.pl)

POLESKI PARK KRAJOBRAZOWY

Rozległe równiny z rozlewiskami
to charakterystyczny obraz Polesia.
Fot. M. Zieliński

Poleski Park Krajobrazowy utworzono w 1983 roku w celu ochrony krajobrazu części Równiny Łęczyńsko-Włodawskiej, nazywanej również Pojezierzem Łęczyńsko-Włodawskim. W 1990 roku utworzono Poleski Park Narodowy, w którego skład włączono ponad 60% powierzchni parku krajobrazowego. W związku z tym obecny park krajobrazowy stanowi część otuliny parku narodowego i składa się z 4 niewielkich enklaw. Park obejmuje głównie płaskie tereny, na których wysokości względne nie przekraczają 20 m.

Krajobraz charakteryzuje mozaika pól, łąk i lasów wraz z dużym udziałem terenów podmokłych. Największym zbiornikiem wodnym jest Jezioro Wytyckie. Pod koniec lat siedemdziesiątych XX wieku jezioro otoczono grobla-

Podmokły las. Fot. M. Zieliński

mi, a na początku następnego dekadę powstał tu zbiornik retencyjny. Pozostałe jeziora to: Jezioro Karaśne koło Urszulina oraz Gumienko (tzw. Owenek). Ważnym elementem Parku jest zespół stawów w Starym Brusie. Obejmuje on 23 stawy, wśród których największymi są: Żabka, Rybitwa, Trościany. Zostały one zbudowane w okresie międzywojennym na terenie torfowisk. Przez Park przepływają rzeki: Włodawka, Piwonia i Bobryk. Cały ten obszar pokryty jest przez sieć rowów melioracyjnych.

Przekształcone w zbiornik retencyjny Jezioro Wytyckie. Fot. M. Zieliński

Najbardziej charakterystycznymi formacjami roślinnymi Parku są torfowiska. Kształtowały się one przez tysiące lat w zagłębieniach terenu oraz wokół jezior, doprowadzając z czasem do ich zarastania. Do najciekawszych roślin, związanych z torfowiskami, należą: brzoza niska, rosiczka okrągłolistna, widłak torfowy. W Parku znajduje się również pomnik przyrody: dąb szypułkowy w Załuczu Starym (o obwodzie 460 cm).

Wśród zwierząt najlepiej poznaną grupą na terenie Parku są ptaki. Obserwować można tu gatunki związane ze środowiskiem wodnym. Do najciekawszych z nich należą: żuraw, gęgawa, podgorzałka, perkoz rdzawoszyi, zausznik i łabędź niemy.

Żurawie *Grus grus*. Fot. R. Siek

Rosiczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia*. Fot. K. Łapińska

Wełnianka pochwowata *Eriophorum vaginatum*. Fot. M. Zieliński

Jezioro Wytyckie. Fot. M. Zieliński